ताखः

ताल: श्रेश्वकारित्वम्। वातिषत्तनाश्चितम्। सक्च च-तम्। मधुरतम्। धारकत्व च। इति भाव-प्रकाश: ॥ *॥ तालिश्रोगुया:। खादुलम्। तिक्तलम्। कथायलम्। स्वातकरोगनाधि-लम्। वलप्राणशुक्रवृद्धिकारितचा इति। राजवहाम: ॥ * ॥ मीतकालक्रियामानम्। अयं खर इयत् कालं गेय: इयत् कालं विजन्तितं इयत् कालं इतं इयत् कालं मध्यमिति बोधयितुं ईडग्री-र्हे तरङ्गुल्याक्षचन प्रचारकादिक्रियाभिनै तिवयं गातयचेति कालक्रिययोः प्रमाणं तालः॥ साञ्ची दरमियइ कालं गेयमिति कावेनाङ्गल्यादाक्य-नादिकियामानं ताल इति ॥ कालस्य एकद्वि-जिमाचा युचारण नियमितस्य क्रियायाः परि-सान्दात्मिकायाः परिक्षेद्देतुस्ताल इति मधुः॥ कालेन नर्भनगलवादनक्रियाणां मानं ताल:। तारादेककालमेषां विरामक्ताल इत्यम्ये। इत्य-मरटीकायां भरत: ॥ 🛊 ॥ तस्योत्पत्तर्यथा। गौरी हरयोर्न् होन ताली नभून। तस्य कार-सम्। क्रियाकालस् । हरतृत्वस्य तास्ववं गौर्या नृत्यस्य लास्यं इति संज्ञा चार्यात् पुरुषनृत्यस्य ताक वं नाया नृत्यस्य नास्यमिति नाम। ताकवसादाचरेख नाससादाचरेख च मिलिया ताल इति संज्ञा जाता। इति चङ्गीतशास्त्रम् ॥ # ॥ तस्य भेदा यथा,-"च बत्पुटश् आचपुटः २ घट्पितापुत्रकस्त्या३। उद्गृहनः ध सनिपातः ५ कङ्गणः ६ को किलारवः ।। राजकोलाइकोप रङ्गविद्याघरध्याप्रियौरः। पार्वतीलोचनो ११ राजचूड़ामिश १२ जय-श्रियी १३॥ वादकाकुल१८ कन्द्रपेर५ नलकूवरर६द्रपेगा:१०। रतिलीलो १८ मोचपति:१६ और इ: २० सिंइ-विक्रम: २१ ॥ दीपको २२ मिलकामोदो २३ गवनीलच २8 चर्चरी २५। कुहको २६ विजयानन्दो २७ वीरविक्रम २८ टेक्किने २६॥ रङ्गाभरख ३० श्रीकीर्ति ३१ वनमालि ३२ चतु-र्मुखा: ३३। सिं इनन्दन ३८ नन्दी ग्रा३५ चन्द्रविस्व ३६ डिती-यकाः ३०॥ जयमङ्गल ३८ गत्थर्व ३८ मकरन्द ४० जिभ-क्षय: 8१। रतितालो ४२ वसनाच ४३ जगभन्यो ४१ रथ गरिका: ४५॥ कविशेखर 8६ घोषी च 89 इरवज्ञभ 80 भेरवी १६। गतप्रवागती ५० महाताली ५१ भेरवमस्तकः५२॥

चरखतीकष्ठाभरणः ५३ क्रीड़ा ५8 नि:चार-

सुसावली पूर् रङ्गरान प्र भरतानन्दा प्र

रेव च पूप्।

दितासका: ५६॥

सम्यक्षेष्टाक ६० इत्यादि ताला भरतसंसता:। संचेपतो निगदिता अधेषां लच्च यथा। 📲 चहुंमाचं दुतं च्रियमेकमाचं लघु स्ट्रम्। द्विमाचन्तु गुरु च्रेयं चिमाचन्तु ज्ञुतं मतम् ॥ तावे चचत्पृटे ज्ञेयं गुरुहन्द्रं लघु: भ्रत: १। गुरुलंबु: ज्ञतस्वि भवेशाचपुटाभिष्ठे ॥ २ ॥ शलगालगलाखेव षट्पितापुत्रके मता: ३। उद्दृके तु गमना: 8 चित्रपाते गुरुमेत: ॥५॥ चतुर्विधः परिज्ञेयस्तालः कङ्गणनामकः ६। पूर्ण: खर्ड: समस्वेव विषमचेव कथाते॥ लचतुष्कं गली पूर्णे खर्के विन्दुइयं गुदः। यगणस्तु समे ज्ञीयस्तगणी विषमे भवेत्॥ खचतुष्कं सय्यनं गुर्वान्दुचतुष्यम्। सययमं लघुचीव तालो।यं कोकिलारवः ।।।। लचतुष्कं सयतानां खनयं खनयं लघु:। सञ्बिन्द्रयचिति राजकोत्ताष्ट्रताभिधे ॥८॥ खद्वयं ही अती यच रङ्गविद्याधर: स तु ६। त्तवृति जीता यज खुर्गुक्ति जीता यज वे॥ मुतद्वयच्य यचास्ति सतातः खाच्छचीप्रियः॥१०॥ खइयं गुरुली विन्हर्गी मुती गी मुती पुन: । यत्र तालः स विद्ययः पार्वतीलोचनाभिष्यः ॥११॥ राजचड़ामणी विन्द्रलंख विन्द्रलंगी मतौ ॥ १२ ॥ र्गाणी नी गुरुखेव जयग्रीरिति कथाते ॥ १३ ॥ ज्ञती लघुचतुब्कच भी नी इतयुगं लघु:। लचतुष्कं विना प्रन्दं ताल: स्याद्वादकाकुल:॥१॥ हतद्वयं यकारच कन्ट्रेपि प्रकीर्त्ततः ॥ १५ ॥ चलारो गुरवो यच चलारः भुतका अपि। सम्बद्धां चलारि तालीव्यं मलकूवरः ॥१६॥ बिन्दुइयं गुरुखेव भवेद्यच स द्र्येत: ११०। रतिलीखे विधातयं लघुइन्दं गुरुइयम् ॥१८॥ व्यादी योङ्गगुरवी द्वाचिं श्रक्षधवस्ततः। चतु:घष्टिर्द्ता यच सोरयं मोचपतिमेत: ॥१६॥ श्रीरङ्गसं त्रके तावे मगयास्त्रघुष्ठुतो मती॥२०॥ सिं इविक्रमताचे तु मगणी नखगाः खगौ ॥२१॥ भूतो लघु: भूतचेव ताचे दीपकनामनि ॥ २२॥ तावे खानासिकामोदे लद्वयं खचतुर्यम् ॥२३॥ बचतुष्कं विरामानां गणकी के प्रकीर्त्ततम् ॥२८॥ चरतत्त्व चर्चर्यां विरामान्ते हती वघुः ॥२५॥ हतद्वन्द्वं भवेत्राले कुरुकाखे लघुद्वयम् ॥२६॥ भवेयुविंजयानन्दे लचयच लघुचयम् ॥ २०॥ वीरविक्रमताचे तु इती लगी ततः मृतः ॥ २८॥ टेक्किना रमग्रीन खादेकेनेव छताखदे ॥ २६ ॥ भगवी गनुती खातां रङ्गाभरणनामके ॥ ३० ॥ श्रीकी र्तिसंज्ञके ताचे गुरुद्वन्दं लघुद्वयम् ॥३१॥ चतुर्द्वता लघ ही तु हती गी वनमालिनि ॥ ३२॥ चतुर्मं वाभिषे ताले यगणानन्तरं भुतः ॥ ३३ ॥ भगवा: मुतो लगौ विन्द्रह्यं गौ नः मृतस्त्रया। लघु: मुतो इतखेको लघुइयमधापि च नि: प्र्यं लचतुक्कच तावे स्वात् सिंइनन्दने॥३॥ गी बधुर्गी बघु: प्रतस्ताचे नन्दी बरे मता: ॥३५॥ मी हती नी मुतदन्द्र चन्द्रविक्व प्रकीतितम् ॥३६॥ हतद्वन्द्व जञ्जूबिकाले खाल द्वितीयके ।३०॥

सकारस यकारस जयमङ्गलनामनि ॥ ६८ ॥
चलारो गुरवो विन्द्रस्त्वारस म्नुता व्यप्ति ।
विन्द्रवो द्रप्रघट लास्त्र ताले गम्बर्ध्य के ॥६६ ॥
मकरन्दे हतहन्दं लघुहन्दमधो गुरु: ॥ १० ॥
गुरुलंघु: मुतस्त्रव निभिद्धः परिकीर्मितः ॥११॥
सम रितालस्य लच्चां पतितम् ॥ १२ ॥
वसन्तताले कर्मयो नगयो मगनस्त्रधा ॥ १३ ॥
जगसम्ये गुरुस्ते विरामान्तस्य खह्रयम् ॥१४॥
गम्नतौ लौ हतौ लस्त्र मृतो गार्राध । १५ ॥
प्रेस्तरे ॥ १६ ॥

भूतः भूगे नगी लच खहुयच ततो लघुः ॥
खचतुष्कं विना प्रव्दं यच छोषः स उच्चते ।८०।
हरवासमताने च मृतो लो गौ च खहुम्॥८०॥
भगवाः भृतौ गनौ गयो मृतो लघुच भैरवे ।८६।
गतप्रवागते ताने लो मौ गौ नौ प्रकीत्तिती॥५०॥
चतुर्लेषुमं स्नताने विरामान्तं हतहयम् ।
लगौ गौ नो नगी गच खहुयं लहुयं पृतः ॥५१॥
नचतुष्कं विना प्रव्दं ताने भैरवमस्तकं । ५२।

लगी गी नो नगी गच खहुयं लहुयं पुनः ॥५१॥
नचतुष्कं दिना प्रब्दं ताले भेरवमस्ति । ५२ ।
सरस्तीकस्टाभरणे गी लघुच इतहुयम् ॥५३॥
एक एव जुतो यच कीड़ातालः स उच्चते ॥५३॥
हतहुयं विरामान्तं ताले निःचार्के मतम् ॥५॥
स्वचयं स्विरामान्तं नी पुनः खनयन्त्रया ॥
मुतौ गः खगुगं गच यच सुक्तावली तु सा ॥५६॥
लगी विन्द्रयुगं गी लो रङ्गराले प्रकोत्तंतः ॥५०॥
खहुयं स्विरामान्तं गुरः जुतहुयं लच्छः ॥
यच ताले स विज्ञयो भरतानन्दसंज्ञकः ॥ ५०॥
स्वादिताचे लगुचेक दृष्टाच भरतो सुनः ॥६०॥

व्यथ प्रसार: ।

"गुरः मुताघीमागे तु गुर्वधीमागती लेखः ।
द्वतं नघीरघीमागे तुन्नेग तुन्मा तु प्रकृतिका ॥
उनुत्ता च कला प्रवादित्यं प्रसारवक्षमः ।
सर्वम्मुतात् समारम्य माचानिवक्षिमिकात् ॥
तावत् प्रसारयेदन्ते यावत् सञ्चदुतं भवत् ॥"
व्यच तानप्रसारि पिङ्गलवन्नशीद् ष्टमेर्यताकाहयः सन्ति वाङ्ग्यमयानोक्ताः ॥ ॥ ॥
व्यथ मृतादिमाचामेदेन तानघातनम् ।

"तावे निरातक्षः मृतमहष्यदेष्ठातमेकं

सम्बद्धः तत्पद्धात् ही च घाती निनद्विरक्तिते दर्भवे-कूर्वतीय्यः।

ज्यन्यत्वात् पक्रतावाविति चगति पुन: सर्वावहाँ समस्टा-

वित्यं घातमयं तत् चिकलततुविहवेहंयेहु कें-

रको चात: सग्रन्दो द्विकत इह गुरी ग्रन्दहीन-स्तरान्धः

योश्प्राई याति जीनावलयवस्यतीत्तान-चन्नाहुलीभि:। किचोचेनेकमाचा यसुद्यिन क्यो यात रुको